603w/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 52.552:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Danske Forsikring, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for to stjålne smykker.

Klageren har bl.a. fået stjålet en guldarmlænke og et guldcollier, der ifølge guldsmed B.W.'s vurdering havde en værdi af i alt 11.100 kr.

Selskabet har tilbudt klageren genlevering af smykkerne. Klageren har imidlertid ikke ønsket smykkerne genleveret, og selskabet har derfor fastsat genleveringsprisen til i alt 8.225 kr. Efter fradrag af klagerens selvrisiko på 1.367 kr. har selskabet udbetalt 6.858 kr. til klageren. Erstatningsopgørelsen fremgår af taksatorrapport af 8/2 2000.

Over for nævnet gør klageren gældende, at taksatoren pr. telefon den 8/2 2000 har givet tilsagn om, at erstatningen ville blive 8.600 kr. Klageren gør endvidere gældende, at halskæden ikke kan genleveres.

Selskabet har i skrivelse af 8/5 2000 til nævnet bl.a. anført: "Vi har noteret os det af klager anførte men må fastholde, at selskabet rent faktisk kunne foretage genlevering, ligesom vi fastholder, at taksator ikke har tilbudt klager en erstatning på 8.600 kr. Klager har således modtaget den erstatning, som hun i henhold til betingelserne har krav på, og selskabet kan følgelig ikke tilbyde at udrede yderligere erstatning i sagen."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: ”7. Erstatningsopgørelse. **7.1 Erstatningen skal så vidt muligt stille sikrede i samme økonomiske situation, som umiddelbart før skaden fandt sted. Selskabet kan vælge mellem følgende måder at erstatte tabet: … 7.1.3 Fremskaffe eller levere nye genstande som er identiske med dem, der er beskadiget eller stjålne, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede. …** Modsætter sikrede sig genanskaffelse, udbetaler selskabet kontanterstatning svarende til den pris, selskabet skal betale for genstanden hos den leverandør, selskabet har anvist.”

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder at kunne lægge til grund, at det faktisk har været muligt for selskabet at genlevere de stjålne smykker inden for genleveringsfristen, jf. forsikringsaftalelovens § 24, at klageren er tilbudt genlevering, at selskabet har gjort klageren opmærksom på, at der i en kontanterstatning ville blive fratrukket selskabets rabat, og at klageren afviste genlevering, idet hun ønskede kontanterstatning. Herefter finder nævnet, at selskabet har været berettiget til at udbetale en kontanterstatning svarende til det beløb, som selskabet kunne genlevere smykkerne for, jf. det ovenfor citerede punkt 7.1.3.

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke godtgjort, at taksatoren skulle have lovet klageren en anden erstatning end anført i taksatorrapporten.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand